

Edebiyat Defteri

Kızılmalım -Yazıları-

Oluřturulma Tarihi:
7 Haziran 2020 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

ÖLDÜREN SEVGİ

ÖLDÜREN SEVGİ

İbrahim ile Hanife birbirlerine deliler gibi aşık iki genç, Hanife'nin babası bu evliliği istememesine rağmen kızının İbrahim'e olan aşkıdan bir türlü döndüremez mecburen kızının İbrahim'le evlenmesini onaylar. İbrahim'le Hanife birbirlerine kavuşurlar ama bu kavuşma fazla uzun sürmez çünkü İbrahim askere gitmek zorundadır. Derken İbrahim canından çok sevdiği eşinden istemese de ayrılmak zorunda kalarak askere gider. Aradan aylar geçer İbrahim'in bir kızı dünyaya gelir İbrahim kızının ne yüzünü ne bir resmini görür sadece bir kızının olduğunu mektupla haber alır .Sayılı günler zorda olsa geçer İbrahim teskere alır sevinçle sevgili eşi Hanife'ye bir an önce kavuşmak için yollara düşer .Bitmez tükenmez yolculuk sonunda Kızilelma'ya gelir eşi askerdeyken kayınbabasında kaldığını bildiğinden kayın babası gile gider...

.Çok sevdiği eşi Hanife'yi bir an önce görmek için yanıp tutuşmaktadır , Fakat hanede bir sessizlik kimsenin yüzü gülmüyor İbrahim zaten kayınbabasının kendisini sevmediğini bildiği için onlara cesaret edip bir şeyde soramaz. Baldızı Hamide'ye gizliden sorar?

- Hamide ablan nerede niye beni karşılamadı?
«Oysa Hamide tembahlidir ablasının ve kızının hastalıktan öldüğünü söyleyemez.»

-Enişte ablam kızıyla Çarşamba'ya mısır kırmaya gitti.

Aradan bir kaç gün geçer İbrahim bir an önce sevdiğine kavuşmak için Çarşamba'ya gitme hazırlıklarına başlar . Fakat köylünün ağız torba değil ki büzesin de kötü haberi olur olmaz şekilde söylemesin . Salla adındaki yaşlı kadın İbrahim'in biricik sevdiğinin öldüğünden haberi var zannederek.

-İbrahim başın sağ olsun Hanife'de çok genç gitti zavallı bir gün görmedi Çocuğu da hastalıktan öldü senin hasretliğin ardından bir de çocuğunuzu kaybetmesi onu perişan etti , ince zarif bedeni senin hasretine ve çocuğunun ölümüne bir türlü direnemedi yazık oldu sizin birbirinizi ne kadar çok sevdiğinizi bilmesem üzölmeyeceğim ne yapalım Allah'ın takdiri böyle imiş ...

Bu sözleri duyan İbrahim'in bedeninden sanki o an bir şeyler sökülüp alındı . İbrahim bu sözleri duyunca dizlerinin bağı çözölüp yere yığılıp öylece kala kaldı . İbrahim oysa yakışıklı fizikli bir gençti o günden sonra, İbrahim yemeden içmeden kesildi eşini ve yavrusunun yüzünü göremeden bu Dünya'dan göçmesine , Kalbini bir türlü inandıramadı Bedeni sonunda iflas etti zamanın çaresiz hastalığı Verem İbrahim'in zayıf bedenini günden güne eritti İbrahim'i yataklara düşürdü .İbrahim ise durumuna hiç aldırmıyordu onun için Biricik sevdiği Hanife'ye kavuşmadıktan sonra yaşamasının bir anlamı kalmamıştı.

Derken aradan fazla bir zaman geçmeden İbrahim'de yakalanmış olduğu hastalıktan kurtulmayıp bir gün görmeden, sevdiklerine kavuşmadan bu dünya'dan göçüp gitti...

HARIŞ

Sana doyamadan askere saldım
Kimsesiz biçare kurudum kaldım
Seni düşünerek hayale daldım
Bir türlü gelmedin tükendim Hariş

Yârim sıladayken bir kızım oldu
Mektupla bildirdim gidilmez yoldu
Hanifen çok hasta veremden soldu
Karlı dağlar aşıp gelmedin Hariş

Yün döşeği yaptım yokluktan ancak
Kimseler yatmasın Hariş yatacak
Ben ölürsem sana kimler bakacak
Dayanacak gücüm kalmadı Hariş

Karlı dağlar aşıp yar sana geldim
Yoktur senden başka çözölmez derdim
Sen yanımda olsan ne bulsam yerdim
Beni yadellerde koydun Hanifem

Hanife ölmedi dediler valla
Feleğin yazısı ne bilsin Salla

Tek başına kaldım Allahım kolla
Sensiz yaşayamam canım Hanifem

Senin öldüğünü sonra öğrendim
Kendimi çaresiz yerlere serdim
Artık yaşayamam bitmiyor derdim
Sana geliyorum canım Hanifem

İNSANA ÖLECEĞİ MALUM OLURMUŞ

İNSANA ÖLECEĞİ MALUM OLURMUŞ

Beytül gilin Kadir anlatıyor: Aydın Karacasu'da çalıştığımız günlerden bir gün...

-Hayrola Emmioğlu, bu gün pek düşüncelisin, bir derdin sıkıntın mı var ? "Emmim oğlu Dursun'un gözlerini bir hüzün kapladı gözleriyle uzaklara, çok uzaklara sanki Kızılelma'ya daldı"...

-Yeğen senin anlayacağın dün gece bir rüya gördüm.

-Hayrola Emmioğlu anlat bakayım. " Gece kabuslar içinde görmüş olduğu rüyayı başladı anlatmaya."

-Yeğen sen , Ahmet , ben üçümüz köye dönüyoruz köye yaklaşmışız, karşımıza bizim ırmak çıkıyor , "Melet ırmağı" siz ikiniz ırmağın karşı tarafına geçiyorsunuz, ben bir türlü size ulaşamıyorum ,ırmağın karşı tarafına bir türlü geçemiyorum.Kabuslar içinde görmüş olduğu rüyayı biraz duraklayıp soluklandıktan sonra başladı kendisi yorumlamaya. ...

"Dursun'un bir rüya tabir kitabı vardı boş kaldığı zamanlar onu okurdu."

-Yeğen sizler Kızılelma'ya döneceksiniz ; Fakat ben köyüme dönemeyeceğim, bana köyüme dönmek nasip olmayacak, tosunlarımı göremeyeceğim, tosunlarıma kavuşmadan bu fani dünyadan da göçüp gideceğim."İki oğlu vardı onlara tosunlarım derdi."

Buna benzer bir rüyayı da yıllar önce köy de görmüş , Ömerce gilin Fikri dayı anlattı:Yakup gilin İbrahim ben Dursun beraberce ahbun yolundan yürüyerek köye geliyoruz."Dursun görmüş olduğu rüyayı başlamış anlatmaya"

-Başımın üstünde 2 tane çok güzel güvercin uçuyor, ara sıra başımın ucuna kadar gelip uçuyorlar ,yakalamaya çalışıyorum,tam yakalayacağım ellerimden kayıp gidiyorlar,tekrar geliyorlar ,yakalamaya çalışıyorum bir türlü yakalayamıyorum, sebebi hikmeti nedir diye rüyasını,Yakup İbrahim den yorumlamasını istedi,"Yakup İbrahim'de Rüya tabiri konusunda bilgiliydi,başladı rüyayı yorumlamaya."

-Dursun senin iki tane çok güzel iki oğlun olacak fakat onlara doyamadan mürüvvetlerini göremeden bu dünyadan göçeceksin....

Yeşil ördek gibi daldım göllere
Sen düşürdün beni dilden dillere
Başım alıp gidem gurbet ellere
Ne sen beni unut ne de ben seni

Yeşil ördek türküsünü çok severdi sanki kendi kaderi için yazılmış bu Türküyü yanık sesiyle başladı mırıldanmaya söylerken gözleri doldu ağlamamak için kendisini zor tuttu...

"Emmioğlu Dursun bizimle Kızılelma'ya dönmeyecekti." Dursun'un gerçekleştirmek istediği bir hayali vardı. "Kızılelma'ya bir su değirmeni yapmak." Kızılelma'da başlayıp bitirme aşamasına getirdiği değirmenin kalan eksikleri ve borçları için paraya ihtiyacı vardı.

-Yeğen Antalya'da orman kesim işi var, biraz daha çalışalım sonra birlikte köye döneriz.

Sağolasın Emmioğlu ben köye döneceğim,Çocuklar gözlerimde tütüyor: "Oysa Dursun beni işe almadılar diye kendisi de o işten ayrılıp beraber çalışmıştık."

Ben Ahmet'le birlikte köye dönmüştük,Dursun dediği gibi Antalya'nın Taşagıl Nahiyesinde Orman kesim işinde bizim köylülerle birlikte çalışmaya başladı.Birkaç ay sonra,köye kara bir haber geldi. Dursun 1959 Senesinin Mart ayının 30'unda, Ormanda çalışırken ,üzerine düşen ağacın sıkıştırması sonucu, iç kanamadan vefat etti. Kara haberini aldığım zaman sanki dünyam başıma yıkıldı.Altı aylık ve iki yaşındaki İki oğlu yetim,iki eşi'de dul kalmıştı...

Yanında çalıştığı köylülerimizin anlattıklarına göre olay, Ağaç keserken Dursun ağacın alt kısmında yamaçta duruyormuş, Dursun çekil oradan ağaç üzerine devrilir demişler;Fakat Dursun güçlü kuvvetli ya, bana bir şey olmaz diyerek çekilmemiş .O zamanın imkanları kıt araç yok dağın başındasın. Aradan biraz zaman geçmiş, " Arkadaşları Dursun'u hastaneye götürmek için bir sal yapıp hazırlamışlar."Dursun:durun beni nereye götürüyorsunuz? benim işim artık bitti bana bir kağıt kalem verin sizleri suçlamasınlar diyerek elindeki kağıda bir şeyler karalamak istemiş fakat "...

Dursun iç kanamadan,tosunlarını bir daha göremeden henüz 35 yaşında arkasında 2 dul eş bırakarak hayata gözlerini yummuş.O zamanın imkanları kısıtlı olduğundan cenazesi memleketine götürülemedi,sadece kanlı bir gömleği eşlerine götürülmüş...

Mezarı'da bu gün Antalyanın Taşagıl Nahiyesinde'ki girişteki sol taraftaki mezarlıktadır...

ALLAHIM SEN KİMSEYİ AÇ AÇIK KOMA

ALLAHIM SEN KİMSEYİ AÇ AÇIK KOMA

Katipgilin Yalçın Amca anlatıyor:

-Senenin birinde çocuğum, evimiz güneyde, ben annem babam ve kardeşlerim birlikte kalıyoruz. Mevsim kış ,malum bizim oralarda kış bir hayli uzun sürer. Kaldırılan mahsuller ihtiyaca cevap verecek kadar olmadığından, daha bahara çıkmadan ambarlar tamtakir kalır, fareler bile açlıktan sersefil olurdu. Bizimde yapmış olduğumuz buğday, un, kuru fasulye, turşu, arpa, mısır aşlığı gibi, hazırladığımız yiyecekler tükendi, tükenecek. Hayvanlarımızda zaten yok denecek kadar azdı. Evimizin ambarında yiyecek bir lokma unumuz kalmadı, ekme desen yok, açlıktan neredeyse kırılacağız. Rahmetli babam, ağabeyimi Yahya gile “yiyecek ne varsa” una veya buğday almaya gönderdi. Un verirlerse al gel Buğday verirlerse değirmene götür, Değirmende öğüttür getir.» diyerek ağabeyimi gönderdi.

Aradan saatler geçmiş olmasına rağmen, ne gelen var ne giden, biz açlığımızı unutup düştük ağabeyimizin derdine, acaba ne oldu? Bu saate kadar gelmesi gerekirdi, Kurda, kuşa yem mi oldu? Diye düşünerek, sıkıntılar içerisinde beklemeye başladık. Saatler geçmek bilmiyor, rahmetli babam iki de bir sorup duruyor ne oldu ? Ağabeyiniz gelmedi mi? “Ağabeyimle biz davar güderken ıslıkla anlaşırđık,” Evden biraz uzaklaşıp dışarı da ıslık çalıyorum, çaldığım ıslık, güneyin kayalarında yankılanıp bana geri dönüyor; fakat Ağabeyim den bir türlü, ıslığıma ıslıkla cevap alamıyordum.

Saatler sıkıntılı bir biçimde geçmiyor, hava kararmak üzere, rahmetli babam, çaresizlik içinde dövünüp duruyor.” Çocuğu niye tek başına salıp gönderdim, ya başına bir hal gelirse.” Hava tam kararmak üzere ! ben kapıda yine ıslıkla ağabeyime ulaşmaya çalışıyorum.” Aradan bir hayli zaman geçti.”

Nihayet hava tam kararmak üzereyken ,ıslığıma nihayet cevap geldi ,sevinçle eve koştum baba ağabeyim geliyor diyerek müjdeyi verdim.” Ağabeyim saatler sonra sırtında bir un çuvalıyla geldi. Yahya oğlundan ALLAH Razi olsun sıkıntımızı o gün için gidermişti.”

Annem; hemen unu ıslatıp hamur yaptıktan sonra, bize yiyecek ne var ne yok bir şeyler hazırladı, O akşam annemin hazırladığı ekmeği yiyerek hep beraber sevinçle bir birimize sarılıp saatlerce ağladık. Babam O anda kararını vermiş, bu Memleket beni ve çocuklarımı perişan edecek en iyisi ben ne var ne yok satarak, ailecek en kısa zamanda gurbete çıkayım...

Günler yokluk ve çaresizlik içerisinde geçerken; Kösegilin Mehmet Aydın’dan köye ziyarete geldi. Hal hatır sormalardan sonra baktı ki bizim durum içler acısı gelen misafirimizi ağırlayacak durumumuz bile yok;

- Katip görüyorum ki durumunuz hiç iç acıcı değil? Sana bir teklifim var bırak bu memleketi gel seni Aydın’a götürüyüm orada hem iş imkanı çok hem geleceği olan bir yer. Malum bizim Memleketin kışı çok olduğundan mahsul yetiştirmek, Hayvancılık yapmak insanı ancak boğaz tokluğuna mahkum ediyor, o da bahara çıkmadan yetiştirdiğin ürünler tükenir hayvanları ahırdan dışarı çıkartamadığından otu samanı biter işte şu an olduğ gibi muhannete muhtaç duruma düşersin.

-Mehmet gardaş iyi diyon has diyon emme ne yapabiliriz? görüyorsun 10 nüfus nere gideriz? nasıl iş bulur yurt yuva sahabı oluruz? elde yok avuçta yok.

- Gel benimle birlikte Aydın’a gidelim masrafların bana ait al şu yüz Lirayı da harçlık edersin biliyorsun bizim köylülerde orada çalışıyorlar. Bakarsın bir iş bulur da çalışırsın belki bir imkan doğar evi ocağı da oraya taşırsın diyerek bana cesaret verdi.

Çaresizlik ve yoksulluk içerisinde Kızılelma’da yaşam mücadelesi veren Tuncer ailesi Uzatılan bu eli geri çeviremezdi Nitekim Katip Mustafa Kösegilin Mehmet’le Aydın’ın yolunu tuttu. Aydın’a gelen Katibin ilk işi buranın iş durumunu ne yapabilirim nasıl ailemi buraya getirip rızıklarını temin ederim düşüncesiyle araştırmaya sağı solu öğrenmeye koyuldu.

Bir gün etrafı dolaşırken bir yeri çok beğendi burası yola yakın kıraç bir yerdı gözünü kestirdiği bu yeri almak için sahibiyle cebinde yüz Liradan başka parası olmamasına rağmen pazarlığa koyuldu. Yerin sahibi on altı dönüm olan bu yer için 5000 Lira para istedi. Katip Mustafa cebinde olan 100 lirayı kaparo olarak yerin sahibine vererek «Aydın’da çalışan bizim köylülerden borç para temin edebileceğini düşünerek» biraz süre istedi.

Katip Mustafa borç para temin etmek için bizim köylülerin çalışmış oldukları işyerlerine giderken; Yine bizim köylü olan Mesudiye’nin İskesür köyünden Dudu yengeyle karşılaştı. Hoş sohbetten sonra durumunu , yer almak için köylülerinden borç para istemeye gideceğini, İskesürlü Dudu yengeye anlattı. İskesürlü Dudu yenge şöyle biraz düşündükten sonra;

-Ula Mıstaha çok iyi düşünmüşsün Allah evlenene yeni hane kurana yardım eder diyerek manevi teselli verdikten

sonra; göğsünden çıkartmış olduğu bez keseği çıkartarak tamamı yüzlüklerden olan para destesinden 5000 Lirayı sayarak al bu parayı elin ne zaman genişirse bana geri ödersin diyerek tamamı yüzlüklerden oluşan 50 adet yüz Liralık para tomarını bana uzattı. Allahım bana öyle bir cesaret vermiş olacak ki; işim yok, gücüm yok durumuna aldırmadan parayı aldım. Kendim Koyulhisar'da arzuhalcilik yaptığımdan dilekçe nasıl yazılır senet nasıl düzenlenir gibi durumlarını çok iyi bildiğimden;

-Allah senden razı olsun Dudu yenge mevlam bir keder vermezse Kızılelma dan göçümü de getireceğim çocuklarda büyüdü, hep birlikte elbirliği, güç birliği yaparak en kısa zamanda senin bu iyiliğinin altından kalkmaya çalışacağım. Fakat; Malum ölümlü Dünya hastalık var, Ölüm var olurda bu parayı ödeyemezsem aramızda bir alacak verecek senedi yapalım benim başıma bir hal gelirse bu senet karşılığı olan borcum olan beş bin Lirayı çocuklarımdan alırsın dedim. İskesürlü Dudu yenge birden hiddetlenerek:

-Ula deli oğlan sen ne diyon ! şimdi sen öleceksin de , ben sana verdiğim bu parayı çocuklarımdan alacağım öyle mi? Diyerek şiddetle beni azarladı. Allah başka zeval vermesin sen öldükten sonra ben o parayı ne yapayım . İnsan İnsana her daim muhtaçtır ne sen teklif ettin ne ben duydum ne senedi bizlerde söz senettir var git deli oğlan yeri kaçırma, Allah büyüktür ...

ARABAMDA YER YOK KUSURA BAKMA

Katipgilin Yalçın anlatıyor:

-Sene 1958 ;Askerden Kızılelma'ya dönüşümde, Şerefiyeden Koyulhisar'a gelirken binmiş olduğum kamyonun inerken ,kamyonun kasasına ayağım takılmasıyla düştüm kolumu incittim. O günde Koyulhisar'da pazarın kurulduğu gün ,tüm çevre köylerle birlikte Kızılelma'lılarında ihtiyaçlarını karşılamak için, Koyulhisar'da alışveriş yaptığı gün, "Çarşıda gezerken" Dursun dayıyla, Hüsnügilin Hüseyin'le karşılaştım.Hal hatır sorma faslından ve Alışverişlerin tamamlanmasından sonra, beraberce 40 kilometre yolu yaya olarak, sırtlarımızda ve ellerimizde yükler olduğu halde, dik ve dar, kestirme patika orman yollardan yaya olarak yola koyulduk...

Sağlam kolum da ,tahta bavulumla birlikte ,yaklaşık 20 km. patika yolu yavaş, usul tekke deresine kadar geldik, Fakat benim kolum feci bir şekilde ağrımaya başladı, hem acıdan, hem yorgunluktan takatim kesildi, bir adım atacak mecalim kalmadı. Önümüzde de gidilecek 20 km. yolumuz var. Dursun dayıya dönerek:

-Dursun dayı ben çok yoruldum, biraz dinleneceğim, yavaş usul arkanızdan yetişmeye çalışırım, siz beni beklemeyin, ben size ayak bağı olmayayım, biraz dinlendikten sonra , yavaş usul gelmeye çalışırım. Ha sakın! Saliha Anneme geldiğimi sakın söylemeyin ,hem üzülmesin, hem sürpriz olsun dedim. Ama Dursun dayı birden kaşlarını çatıp hiddetlenerek:

-Sen ne diyon la yeğen ,ben seni şimdi burada bırakacağım, köye vardığım zaman, Saliha bacı seni yarı yolda bıraktığımızı duyarsa ,ben ona ne cevap vereceğim. "Senin oğlanla beraber geliyorduk da ,Senin oğlan yoruldu da, bize ayak bağı oluyordu,onu yarı yolda bıraktık geldik diyeceğim öyle mi?

"Elimdeki tahta bavulu alarak, Hüsnügilin Hüseyin'e verdi, beni sırtına omuzladı, birkaç soluklanmadan sonra, 20 km. sırtında ben olmak suretiyle yaya olarak köye kadar getirdi, kapıda bizi karşılayan Anneme dönerek, Saliha bacı:

- "Bak sana kimi getirdim diyerek" evimizdeki divanın üstüne yatırdı. O anda Dursun dayıya duyduğum sevgi ve hayranlığı kelimelerle anlatamam, hele annemin ağzından çıkan dualar şu an bile kulaklarımda çınlamakta...

Günümüzde düşünüyorum da ! yolda arabamızla bir yerlere giderken , rastladığımız bir kişiyi sanki sırtımızda taşıyormuş gibi, arabaya almamak için ne bahaneler uyduruyoruz. Ekonomi ve teknoloji geliştikçe, biz insanlara bir haller oldu. Herkes kendi durumunu kurtarınca bir başkasını düşünmez "O da çalışsın, kafasını kullansın, onun da olsun, niye yardım edeyim, ya bir kötülük yaparsa, araba tutsun veya alsın zihniyeti insanların kafasına yerleşti" Kısacası teknoloji bizleri adeta düşüncesiz hissiz bir Canavar yaptı...

TEKNOLOJİ CANAVAR MI?

Yaşadığımız 21.yüzyılda yaşantımız yapılan icatlarla oldukça kolaylaştı, gün geçmiyor ki yaşantımıza yeni bir değişiklik girmesin.Son model arabalar,sesten hızlı uçaklar,hızlı trenler,iletişim konusunda ki yenilikler,akıllı evler...

Yapılan tüm icat ve yenilikler,Yaşantımızı oldukça kolaylaştırmakta,adeta yerimizden kalkmayarak tüm ihtiyaçlarımızı neredeyse kapımızda karşılayacak durumlara geldik.Evden veya ofisten internet sayesinde alışveriş ve tüm ödemelerimiz yapılabilir durumlara geldi neredeyse para ortadan kalkacak,"kredi kartları sayesinde."Mesafeler yapılan; otobanlar,Metrolar,Hızlı trenler,her ile Modern Hava alanları sayesinde ulaşım Zamanla yarış halinde,süratle ilerliyoruz.Dünya yetmedi Ay ve Marsa İnsan taşımak için projeler geliştirilmekte,İnsanoğlu alabildiğince rahata ve tüketime odaklandı...

Çok değil bundan 40 yıl önce bu gün ki imkanların çoğu hayatımıza henüz girmemişti.Çoğu yere insanlar:Hayvanlarla veya yaya olarak ulaşmaya çalışıyordu.Tarımda ve bir çok alanda İnsan gücüne ihtiyaç duyuluyordu.İnsanlar bir şeyler üreterek tüketmeye çalışıyor,gıdalar organik ve kaliteliydi,çoğu gıdanın kokusu İnsanları cezbediyor du.İletişim görsel değil duysal olduğundan İnsanlar Radyolarda veya sohbetlerde dinlemiş olduğu Hikaye ve skeçleri pür dikkat dinleyerek hayal kurabiliyordu.Haliyle insanların daha çok boş vakitleri oluyor bu boş vakitlerinde İnsanlar bir birlerine giderek hoş sohbet ortamlara dalıyordu.İhtiyaç kalemleri hayli az olduğundan,çalışan bir kişi hem ailesini geçindirip hem de yatırım yapabiliyordu.

Yardımlaşma ve bir birlerine borç para verip alabiliyorlardı,Mahalle bakkalı veresiye vererek İnsanları idare edebiliyordu.Kızların çeyiz torbalarına çeyiz olarak çeşitli ürünlerin tohumları konuyordu.Memleketten gelen yakınını aylarca evinde misafir edip onun yurt yuva sahibi olmasına yardım ediliyordu.

Zorluklar ve yokluklar içinde yaşanan bu günler İnsanların mecburen bir birlerine kenetlenmesine bir birlerine destek olmalarına vesile oluyor du.

Bu yüzden insanlarda Merhamet ve yardım etme duygusu hat safhadaydı.

Günümüzde ki yaşantımızda bu kadar bolluğa ve refaha karşı 40 Yıl öncesini yaşamış olan İnsanlar: "O günlerin Yokluk ve fakirlik günleri olmasına rağmen" O günlere Özlem duyabiliyor. Emeksiz ve zahmetsiz yaşam,İnsanları tembelliğe ve acımasızlığa sevk ediyor.Gelişen teknolojiye dayalı olarak çevre kirleniyor, insanlar organik gıda yerine GDO'lu ürünler tüketmeye mahkum ediliyor.İnsanlar Kalp hastalığına ve çeşitli hastalıklara yakalanıp genç yaşlarında hayata veda ediyorlar.Evlerimizde bulunan Bilgisayar ve Televizyonlar İnsanları reklamlarla,"özelikle çocukları müthiş etkiliyor" biz İnsanları birer Tüketim hastalığına mahkum ediyor.

Önümüzdeki yıllarda yaşamın ve İnsani değerlerin daha da kirleneceğini düşündükçe bu gün ki yaşantımıza şükretmemek elde değil.Ümit etmeliyiz ki şu andan itibaren Dünya Devletlerinin ortak hareket ederek, zaman geçirmeden bazı tedbirler alarak İnsanlığın geleceğini garanti altına alsınlar.Yoksa Teknoloji canavarı tüm insanlığı mahvedecek...

ÖRNEK NASİHAT

Köyümüzün güney mezrasında yaşayan hanelerinden olan; Yahya oğullarının Arif ismindeki oğlu, sabahları yataktan erken kalkmıyormuş. Yahya, oğlu için «ne yapayım da bu çocuğu erken kalkmaya alıştırayım» diye düşününce, aklına bir fikir gelmiş .”Oğlunu bir sabah erkenden zorla yataktan kaldırıp, güneyin köye bakan kısmına getirip!”

-Oğlum söyle bakayım? ,bizim köyün, hali vakti yerinde, kapısına gittiğin zaman ,seni geri çevirmeyecek, izzeti ikramı bol haneleri hangileri göster bakalım?

- Arif uykulu gözlerini ovuşturup köye bakarak; o anda bacaları tütmekte olan hanelerini ,tek, tek göstererek, babasına saymış. ”Gerçektende Arif’in göstermiş olduğu hanelerin durumları ve geçimleri zamanına göre iyi zengin sayılan haneleriymiş.”

-Peki fakir haneleri kimler; onları göster bakayım ? Arif o anda bacasından duman tütmeyen hanelerini tek ,tek göstermiş. Duymak istediği cevapları alan Yahya oğlu Arif’e dönerek:

-Bak oğlum! bu bacası tüten hanelerin neden zengin olduklarını biliyor musun ? bu hanelerin üzerlerine sabah güneşi doğmaz . Hane sakinleri sabah erken kalkarak o gün yapacakları işlerine güçlerine koşarlar . Sana artık yataktan kalk demeyeceğim, tercih senin, ister miskin, miskin yat şu göstermiş olduğun bacası tütmeyen fakir haneler gibi bir ekmeğe muhtaç ol. İster şu bacası tüten haneler gibi zengin ol ...

Arif ‘i babasının bu örnek nasihatinden sonra, bir daha sabah ezanından sonra yatakta yatmamış. Sabah güneşi daha doğmadan yataktan kalkarak o gün yapacağı işlere koşmuş. İşine gücüne bakmış, kimseye de muhtaç olmadan yaşamını sürdürmüş...

Yahya oğlundan bahsetmişken: şimdilere ders olacak hazır cevaplılığına ve olaylara anlam ve mana katan yaklaşımına hayran olmamak elde değil.

Yahya oğlu köyümüzden bir kadına; Sarı bir inek satmış. İnek ilk zamanlar hayli süt veriyormuş bakımlı ve güzelmiş. Bir kaç ay sonra İneğin süt verimi oldukça düşmüş kadın :

-Yahya oğlu sen beni gandurdun, sattüğün ineh süttten kesildi, bir aydır doğru dürüst süt alamıyorum diye şikayette bulununca, hazır cevaplığı ile bilinen Yahya oğlu kadına dönerek:

-Be gadun ben sana sadece sarı ineği sattım, beraberinde güneyleri de satmadım ki “Güney arazisinin yayılım alanı geniş ve otu bol olduğundan.” demiş...

YÖRESEL ŞİVELİ KONUŞMALAR

Bıldır Orak ayında köye vardım yolda Müzevir ibrahama rastladım;

-Ola mıstaha hoş geldin sefa geldin İstanbullar da ne var ne yoh bi yaramazlıh yohdur inşallah,

-Hoşbulduk İbrahim emmi soranlara herkesin selamı var sizler nasılsınız,

-Ve Aleyküm selam yiğenim bizlerde ne olsun bah görüyon işte reçberlihler başladı işler güçler, Orak ayındayız ekinler biçileceh, kızahlarla saplar harmana götürüleceh harmanda düvenle sürüleceh yabayla garıştılacah samanlarla deneleri ayırmah için kürekle savurup patozlara çekecez samanlarla deneleri ayırıp samanları samanlığa deneleri anbara goyacağız, senin anlayacan işimiz çoh, Allah yardımcımız olsun, Kolay gelsin İbrahim emmi diyerek yanından zor ayrıldım. Evimize epeyce yaklaştım bir an önce eve varmak için adımlarımı sıklaştırdım aylardır görmediğim anamın yanına varıp kucaklayıp ellerinden gözlerinden öpme hasretiyle bir koşuda evimize vardım.

-Anacığım bak kim geldi diyerek Annemin boynuna sarılıp gözlerimden sevinç göz yaşlarını dökerek ellerinden gözlerinden hasretle öptüm biçare naçar zavallı anam,

-Hoş geldin gözümün nuru diyerek beni hasretle kucakladı ,Oğlum yorgunsundur hele şu mahadın üstündeki mitile uzan da saa bi şeyler hazırlayam diyerek ocağın başına geçti ocağa yanmakta olan omaçı başladı karıştırmaya diğer yandan da hazırladığı öymeçin üstüne soharıcı döktü. Bense mahatta ki mitile uzandım birazcık kestirip üzerimdeki yol yorgunluğunu üzerimden attım.

-Gözümün nuru oğlum galhtın mı ?

-Kalktım anacığım,

-Hele oğul şu gahvaltını yapda şu sabiyi irahatlaştırurah. ocağın yanına höllük eldiydim onu getüde sabiyi palazlayım .saa bi bohça

azuh yapam , gostil haşladuydum yanıada ; gilik,fetil goyum sonacıma barabar ahbunun yanındaki harmana gideh malları alaflyah tavuuhları, cücühleri,ferihleri dışarı çihardıp yemleyeh,kırık'ı ,tohluları,yaşarları al Aygıra da binersin bizim tumpun başındaki hozana götü. Eksik etek Anam daha yeni geldim ne kadar iş buyurdu diyerek aygıra bindim söylediklerini sıralayıp başladım türküye.

Şip gelsene be oğul

Sünme ocak başına

Osmadın mı sen oğul

Ezcük bi şey yiyiver

Öymeçin üstüne

Soharaçı ekledim

Bi tike sohumlan da

Sıracalı komşumdan

Höllük alda geliver

Sabiyi palazlayım

Üvezleri kişkirle

Gel başında üğürle

Yöreğide ört üstüne

Ondan sonracıma

Aygır'ı al da biniver

Yaşar ile tohluyu

Tumpun başına götür

Hozan da güzel yayiver

Tepe fıstık atarak

Tös tömbelek dönme

Kimselere ilişme

Sağda solda elleşme

Tezden eve geliver...

Diye türkümü mırıldanarak yola koyuldum, vardım tumpun başına Yaşar ile Tohluyu Hozana salıverdim, Kırık ile Aygırı da bir kazığa bağladım.Etrafıma baktım az ötemde ki tarlada gelinler türkü söyleyerek orakla ekin biçiyorlar.

Çemberimi yan bağladım

Yar söyledi ben ağladım

Löbüt oldum ben aşkından

Tirperirsin sen karşımda

Tez gel kiraz ayları

Yârin gara gaşları

Yalınız da yatılmaz

Soğuk olur gışları

Yemenisi ayağında
Şişme benim garşımda
Yarımağız aşk olmaz
Yârim heç hatır sormaz

Durmadan büngüldersin
İstersin dingildemek
Ağamlar izin versin
Avara da evlenek

Gelinler bir yandan sallanarak orakla ekin biçiyor, bir yandan da türkü söylüyorlar tarlayı yarı ettiler, derken vakit öğle oldu gelinlerin büyüğü Hanife seslendi;

-Hele getirün bahalim şu azuh bohcalarızı da garnımızı doyurrah.

"Bu arada beni de gördüler"

Ola mıtaha hoş geldin gel barabar yemeh yiyeh.

-Kolay gelsin siz yiyin anam bana azık hazırladı.

- O zaman getüde azuhlarımızı birleştürüp barabar yiyeh,

-Tamam getiriyorum Anam gostil haşladı yanına da gilikle fetil koydu.

-Fadime gız şuradaki gözeden bahraca su doldu da getü.

-Ben celecöşünen fetil getüdüm.

Fadime:

-Bende kuru ekmeğinen köremez getüdüm,

Anşa:

-Ben de deneli herle ile yufka getüdüm.

Hanife:

-Hadin gızlar ostum acıma gerçi tarlayı gabala almadıh ama bi kesik yerimiz galdı şu yememizi yiyekte işe goyulah. Başladık azıklarımızdaki nevaleleri yemeğe,"Dişe dokunan bir şey oldu mu başladılar bir birlerine şakayla karışık atışmaya"

-Bi dinnah ezücük versen ne olur,

Diğeri şakayla karışık:

-Kör olasıca al da zihimin kökünü ye,

Diğerinin hiç sesi çıkmayınca:

-Övendire mi battı gız heç sesin çıkmıyor,

Diğeride ona:

-Zıvanadan çıktın bu gün bes belli,diyerek azıklarımızı afiyetle yedik.

Tam da bu anda daldığım bu güzel Rüyadan yataкта uyandım. Şöylece bir düşünüyorum da eskiden yokluk vardı istediğin bir şeyi alma imkanın yoktu imkanlar kısıtlıydı,fakat insanlar birbirlerine kenetlenmiş birinin bir eksliğini diğeri gideriyor yardımlaşma had safhada, mesela sen tarlanı biçiyorsun fakat daha çok işin var tarlayı biçmeyi yarı edemedin, yan tarafındaki komşun tarlasını biçti fakat seni orada biçare naçar bırakmadan senin tarlayı da beraberce girişip biçerek hep beraber güle oynaya köyün yolunu tutarlardı...